

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring af lov om priser og avancer.

(Lovforslaget (nr. 225) findes i tillæg A. sp. 6001, fremsættelsen i tidenden sp. 6058).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Erenbjerg: Indledningsvis skal jeg på mit partis vegne give udtryk for, at vi er tilhængere af en prislovgivning, der hjemler ret til at gribe ind, hvor der forekommer urimelige prisstigninger. Dette gælder ikke blot for detailhandelen, som man som oftest kontrollerer, men så sandelig også hvor det drejer sig om betaling for serviceydelser. Vi anser en prislovgivning for nødvendig, således at vi kan gribe ind, når priser og omkostninger her i landet stiger mere, end de gør i de lande, vi samhandler med.

Mit parti var ikke enig med VKR-partierne om formuleringen af den nugældende pris- og avancelov, hvorfor vi også ønsker den revideret. Loven indeholder en revisionsparagraf, der siger, at loven skal revideres senest i folketingsåret 1972-73. Denne revisionsparagraf skyldes vel nok, at loven indeholder ret vidtgående og nye principper for prisindgreb, eksempelvis over for kommunernes leverancer af el og gas.

Loven har nu virket i et par år, og vi har kunnet konstatere dens fordele og ulemper. Men da tidspunktet for en revision ifølge lovtæksten falder på et tidspunkt, hvor vi oplever ret så kraftige prisstigninger for bl. a. fødevarer, må vi anse dette tidspunkt for uheldigt. Vi finder det rimeligt at udskyde revisionen af loven indtil efteråret 1973, hvor vi vil have langt større muligheder for at bedømme det økonomiske klima, loven skal virke i.

Det skal også bemærkes, at en revision af loven måtte afvente overenskomstforhandlingernes afslutning i midten af april, for at vi kunne vurdere konsekvenserne af disse. Dette betød, at fristen for fremsættelse af lovforslag var forpasset, og en eventuel dispensation ville ikke levne tid til det gennemgribende udvalgsarbejde, som en revision af loven ville kræve.

Endelig skal det bemærkes, at en revision af denne lov har relation til de lovinitiativer, som vi agter at tage på hele forbruger-

området. Jeg tænker her på de forslag til en ny forbrugerlovgivning, som er indeholdt i forbrugerkommissionens betænkninger, herunder forslagene til en markedsføringslov og en mærkningslov. Jeg skal i den forbindelse spørge, om ministeren vil overveje muligheden af at lade kontrollen af prisloven og andre forbrugervenlige love foretage på grundlag af oplysninger indhentet af de rundt om i landet nedsatte forbrugergrupper til afløsning af de nu ca. 200 ansatte pris-kontrollører.

Jeg skal med disse bemærkninger anbefale en udskydelse af revisionen og tilsige mit partis støtte til, at denne revision gennemføres i efteråret 1973, således at revisionen gennemføres samtidig med de andre forbrugervenlige love.

Hans Kjær: Det er med en blanding af lige dele skuffelse og forundring, jeg har modtaget dette lovforslag fra handelsministeren. Når det i bemærkningerne til lovforslaget anføres, at en gennemførelse af en dyberegående revision i indeværende folketingsssamling ikke ville være mulig, hvis folketetinget skulle sikres mulighed for en grundig behandling, kan man naturligvis kun være enig med ministeren. Men det er jo handelsministerens fulde ansvar, at han ved at vente, til der kun er en halv snes dage tilbage af folketingsssamlingen, bringer folketetinget i en sådan situation.

Nu er det ikke ualmindeligt, at vi har revisionsparagraffer i lovgivningen, og det er heller ikke ualmindeligt, at vi får forslag om at udskyde revisionen. Men jeg finder det urimeligt i forhold til den revisionsparagraf, der er indeholdt i den lovgivning, som ministeren nu ønsker ændret, for den adskiller sig fra andre revisionsparagraffer ved at indeholde ordet „senest“. Det er ikke uden grund, dette ord blev tilføjet mellem anden og tredje behandling af lovforslaget, og det kan af mig kun opfattes som en forpligtelse, der blev lagt på handelsministeren, en pligt, som ministeren har forsømt.

Baggrunden for, at denne stramning af revisionsbestemmelsen blev foretaget mellem anden og tredje behandling, var ønsket om at understrege, dels at de mest restriktive bestemmelser i loven ikke skulle leve længere end nødvendigt, dels at de ikke skulle leve længere end muligt. Med det sid-